

Hallituksen esitys Eduskunnalle laeiksi työntekijäin eläkelain 12 §:n ja lyhytaikaisissa työsuhteissa olevien työntekijäin eläkelain 9 §:n sekä yrittäjien eläkelain 10 §:n muuttamisesta

ESITYKSEN PÄÄASIALLINEN SISÄLTÖ

Esitys sisältää ehdotuksen työntekijäin eläkelain ja lyhytaikaisissa työsuhteissa olevien työntekijäin eläkelain mukaisten vanhuuseläkkeiden rahoitustekniikan täydentämisestä. Esityksen tarkoituksena on tehdä mahdolliseksi se, että eläkelaitoksen vastuulla olevien vanhuuseläkkeiden osien arvon säilyvyys paranisi. Tämä toteutettaisiin siten, että näitä eläkkeen osia olisi mahdollista korottaa sosiaali- ja terveysministeriön vahvistamissa perusteissa määritellyllä tavalla. Korotusten aiheuttama vanhuuseläkevastuiden täydennys katettaisiin samalla tavalla kuin maksujen tai rahastojen laskuperusteiden yleisistä muutoksista johtuvat kustannukset.

Esitys sisältää myös ehdotuksen eläkelaitosten yrittäjien eläkelain mukaisten kustannus-

osuuksien määräytymisen perusteena olevan vakuutusmaksurahaston määrittelemisestä. Muutoksen tarkoituksena on, että eläkelaitosten keskinäiset kustannusosuudet eivät riipu siitä, osallistuuko valtio yrittäjien eläkelaista johtuviin kustannuksiin vai ei.

Tarkoituksena on, että ehdotetut lait tulevat voimaan vuoden 1990 heinäkuun alusta. Tällöin esityksen mukainen vanhuuseläkevastuiden täydennys on ensimmäisen kerran mahdollista suorittaa 31 päivänä joulukuuta 1990. Eläkelaitosten keskinäinen kustannusosuus toteutuisi ehdotetulla tavalla jo määrättäessä eläkelaitosten osuutta yrittäjien eläkelain mukaisista eläkkeistä ja muista etuuksista vuodelta 1990.

PERUSTELUT

1. Nykyinen tilanne ja ehdotetut muutokset

1.1. Työntekijäin eläkelain 12 § ja lyhytaikaisissa työsuhteissa olevien työntekijäin eläkelain 9 §

Työnantaja on velvollinen järjestämään työntekijöidensä eläketurvan lakisääteistä eläkevakuutusta harjoittavassa eläkelaitoksessa. Eläkevakuutusmaksu koostuu vanhuus-, työkyvyttömyys-, työttömyys-, perhe-eläke- ja tasausosista. Lisäksi vakuutusmaksulla katetaan eläkelaitosten hallintokulut, eläketurvakeskuk-

sen kustannukset ja eläkelaitosten maksutapit.

Osa vakuutusmaksuista rahastoidaan ja esimerkiksi vanhuuseläkeosalla katetaan se osa vanhuuseläketurvasta, joka kertyy 23—54 ikävuoden välillä. Ne eläkkeiden osat, joiden rahoitus ei perustu rahastointiin, ovat eläkelaitosten yhteisellä vastuulla ja ne rahoitetaan työeläkemaksuun sisältyvällä tasausosalla sekä osalla laskuperustekorkoa vastaavasta tuotosta.

Rahastoitujen eläkkeen osien arvon säilyvyyden kannalta on tarkoituksenmukaista luoda tekniikka, jolla voidaan vahvistaa vanhuuselä-

kevastuita erityisesti korkean inflaation vallitessa. Sen vuoksi ehdotetaan, että työntekijäin eläkelain (395/61) 12 §:ää ja lyhytaikaisissa työsuhteissa olevien työntekijäin eläkelain (134/62) 9 §:ää muutettaisiin siten, että eläkelaitosten vastuulla olevia vanhuuseläkkeiden osia olisi mahdollista korottaa sosiaali- ja terveysministeriön vahvistamien perusteiden määrämällä tavalla.

Sosiaali- ja terveysministeriö vahvistaa vuosittain työeläkevakuutusmaksun lakisääteistä eläkevakuutusta harjoittavien eläkevakuutusyhtiöiden hakemuksesta. Hakemuksen yhteydessä eläkevakuutusyhtiöt esittävät vakuutus tekniset perustelut haetulle maksutasolle. Tarkoituksena on, että eläkevakuutusyhtiöt harjoittavat vuosittain erikseen, sisällytetäänkö vakuutusmaksua koskevaan hakemukseen esitys ehdotuksen mukaisesta vanhuuseläkevastuiden täydentämisestä. Koska muutoksen tarkoituksena on mahdollistaa eläkkeen myöntämistä edeltävältä ajalta eläkelaitokselle suoritettavia maksuja vastaavien eläkkeen osien reaaliarvon tukeminen, inflaation kehitys otettaisiin huomioon harkittaessa mahdollista siirtoa ja sen määrää. Kun toisaalta ehdotetun muutoksen mukaan eläkkeiden osien korotuksia vastaavien vastuiden muutokset katettaisiin yhteisesti kustannettavien eläkkeiden rahoitusjärjestelmään liittyvästä vastuuvelan osasta, mahdollisen siirron suuruutta mitoitettaessa on otettava huomioon myös kysymyksessä olevan vastuuvelan osan määrä sekä siihen vaikuttavien työntekijäin eläkelain mukaisen perusvakuutuksen laskuperustekoron sekä yleisen taloudellisen tilanteen kehitys.

1.2. Yrittäjien eläkelain 10 §

Samalla tavoin kuin edellä on työnantajan vakuutusvelvollisuudesta esitetty, myös yrittäjät ovat velvolliset järjestämään itselleen työeläketurvan. Yrittäjien eläkelain (468/69) mukaiset eläkkeet ja muut etuudet ovat eläkelaitosten yhteisesti vastattavia. Kustannukset jaetaan eläkelaitosten kesken yrittäjien eläkelain 10 §:n 1 momentissa määriteltyjen vakuutusmaksurahastojen suhteessa. Jos edellä tarkoitettu vakuutusmaksurahastojen yhteismäärä ei riitä yrittäjäeläkkeistä eläkelaitoksille aiheutuviin menoihin, suorittaa valtio puuttuvan osan. Voimassa olevan yrittäjien eläkelain 10 §:n 2 momentin (970/77) mukaan ei vakuutusmaksu-

rahaston riittävyyttä määrättäessä oteta huomioon niitä maksamatta jääneitä vakuutusmaksuja, jotka on jätetty ulosottotoimin perittäviksi tai valvottu konkurssissa.

Näiden avoimien maksujen osuus vakuutusmaksurahastosta poikkeaa eri eläkelaitoksilla huomattavasti toisistaan. Tästä johtuen eläkelaitosten vastuuosuudet yrittäjien eläkelain mukaisista eläkkeistä ja muista etuuksista määräytyvät oleellisesti eri tavoin riippuen siitä, osallistuuko valtio näihin kustannuksiin vai ei. Yrittäjien eläkelain 10 §:n 2 momentissa tarkoitettua määräytymisperustetta ei tästä syystä voida pitää tarkoituksenmukaisena. Sen vuoksi ehdotetaan lain 10 §:n 2 momenttia muutettavaksi siten, että eläkelaitosten vastuuosuudet valtion osallistumisesta riippumatta määriteltäisiin aina sellaisten vakuutusmaksurahastojen suhteessa, joihin ei sisälly ulosottotoimin perittäviksi jätettyjä tai konkurssissa valvottuja maksamatta jääneitä vakuutusmaksuja.

2. Esityksen taloudelliset vaikutukset

2.1. Työntekijäin eläkelain 12 § ja lyhytaikaisissa työsuhteissa olevien työntekijäin eläkelain 9 §

Vanhuuseläkkeiden rahoitustavan täydentäminen ei pitkällä aikavälillä muuta työeläkkeistä aiheutuvia kustannuksia. Esityksessä tarkoitettu vanhuuseläkevastuun täydennys tehdään eläkelaitosten yhteisellä vastuulla olevasta vastuuvelasta. Tästä seuraa tarve työeläkemaksun tasausosan korotukseen. Toisaalta vakuutettujen työssäoloaikana vanhuuseläkevastuuseen tehtävät täydennykset keventävät vastaavalla määrällä eläkkeiden rahoitusta vakuutettujen eläkkeelläoloaikana. Sanotusta syystä ehdotulla muutoksella ei ole pitkällä aikavälillä valtiontaloudellisia vaikutuksia.

2.2. Yrittäjien eläkelain 10 §

Ehdotetulla muutoksella ei ole vaikutusta valtion osuuteen yrittäjien eläkelain mukaisista kustannuksista.

3. Voimaantulo

Laki työntekijäin eläkelain 12 §:n muuttamisesta ja laki lyhytaikaisissa työsuhteissa olevien työntekijäin eläkelain 9 §:n muuttamisesta ehdotetaan tulevaksi voimaan 1 päivänä heinäkuuta 1990 siten, että ehdotettua menettelyä voitaisiin soveltaa ensimmäisen kerran 31 päivänä joulukuuta 1990.

Laki yrittäjien eläkelain 10 §:n muuttamisesta ehdotetaan tulevaksi voimaan samoin 1 päivänä heinäkuuta 1990 siten, että lakia sovellettaisiin myös määrättäessä eläkelaitosten osuutta yrittäjien eläkelain mukaisista eläkkeistä ja muista etuuksista vuodelta 1990.

Edellä esitetyn perusteella annetaan Eduskunnan hyväksyttäväksi seuraavat lakiehdotukset:

1.

Laki

työntekijäin eläkelain 12 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 8 päivänä heinäkuuta 1961 annetun työntekijäin eläkelain (395/61) 12 §:n 1 momentin 1 ja 4 kohta, sellaisina kuin ne ovat, 1 momentin 1 kohta 16 päivänä joulukuuta 1966 annetussa laissa (639/66) ja 4 kohta 26 päivänä toukokuuta 1989 annetussa laissa (475/89), näin kuuluviksi:

Eläkkeistä aiheutuvan vastuun ja kulujen jakaantuminen

12 §

Eläkelaitosten keskinäinen vastuu eläkkeistä määräytyy ja eläkkeistä eläkelaitoksille aiheutuvat kulut jaetaan eläkelaitosten kesken, mikäli eläkelaitokset eivät ole toisin sopineet, seuraavasti:

1) vanhuuseläkkeestä työntekijälle, joka 1 päivänä heinäkuuta 1962 ei ollut täyttänyt 50 vuotta, siltä osin kuin se perustuu palvelusajkaan ennen sitä kalenterivuotta, jona työntekijä täyttää 55 vuotta, on kukin eläkelaitos vastuussa määrästä, joka vastaa sosiaali- ja terveysministeriön vahvistamien yleisten perusteiden mukaan eläkkeen myöntämistä edeltävältä ajalta laitokselle suoritettavia eläkevakuutusmaksuja tai laskettavaa eläkevastuuta; lisäksi eläkelaitos on vastuussa siitä eläkkeen määrästä, joka sosiaali- ja terveysministeriön vahvistamien perusteiden mukaan on erikseen siirretty eläkelaitoksen vastuulla ole-

vaan eläkkeen osaan tämän osan arvon säilyvyyden tukemiseksi;

4) muista vanhuus-, työkyvyttömyys-, työttömyys- ja perhe-eläkkeistä, lukuun ottamatta lyhytaikaisissa työsuhteissa olevien työntekijäin eläkelain 9 §:n 1 momentin 2 kohdan mukaisesti maksettavaa määrää, samoin kuin eläkkeiden niistä osista, jotka ylittävät 1—3 kohdan mukaiset määrät, osa-aikaeläkkeestä sekä maksujen tai rahastojen laskuperusteiden yleisestä muutoksesta ja 1 kohdan viimeisessä lauseessa tarkoitettusta siirrosta johtuvista kustannuksista ja lyhytaikaisissa työsuhteissa olevien työntekijäin eläkelain 9 §:n 1 momentin 3 kohdassa tarkoitettusta sanottuun lakiin perustuvan eläketurvan aiheuttamien kulujen osuudesta vastaavat eläkelaitokset yhteisesti sosiaali- ja terveysministeriön eri kululajeja varten antamien perusteiden mukaisesti; sekä

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä heinäkuuta 1990.

2.

Laki**lyhytaikaisissa työsuhteissa olevien työntekijäin eläkelain 9 §:n muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

muutetaan 9 päivänä helmikuuta 1962 annetun lyhytaikaisissa työsuhteissa olevien työntekijäin eläkelain (134/62) 9 §:n 1 momentin 1 ja 3 kohta, sellaisina kuin ne ovat, 1 momentin 1 kohta 20 päivänä syyskuuta 1974 annetussa laissa (750/74) ja 3 kohta 26 päivänä toukokuuta 1989 annetussa laissa (476/89), näin kuuluviksi:

9 §

Tässä laissa säädetystä eläketurvasta vastaavat 2 §:ssä tarkoitetut eläkelaitokset, sikäli kuin ne eivät ole toisin sopineet, seuraavasti:

1) vanhuuseläkkeestä työntekijälle, joka 1 päivänä heinäkuuta 1962 ei ollut täyttänyt 50 vuotta, siltä osin kuin se perustuu ennen sitä kalenterivuotta ansaittuihin palkkoihin, jona työntekijä täyttää 55 vuotta, on kukin eläkelaitos vastuussa määrästä, joka vastaa sosiaali- ja terveysministeriön vahvistamien yleisten perusteiden mukaan laskettua eläkevastuuta; lisäksi eläkelaitos on vastuussa siitä eläkkeen määrästä, joka sosiaali- ja terveysministeriön vahvistamien perusteiden mukaan on erikseen siirretty eläkelaitoksen vastuulla olevaan eläkkeen osaan tämän osan arvon säilyvyyden tukemiseksi;

3) muista vanhuus-, työkyvyttömyys-, työt-

tömyys- ja perhe-eläkkeistä, lukuun ottamatta työntekijäin eläkelain 12 §:n 1 momentin 2 kohdan mukaisesti maksettavaa määrää, samoin kuin eläkkeen osista, jotka ylittävät 1 ja 2 kohdassa mainitut määrät, osa-aika-eläkkeestä sekä työntekijäin eläkelain perusteella maksettavista vastaavista vähimmäiseläketurvan mukaisista eläkkeistä ja eläkkeen osista ja 1 kohdan viimeisessä lauseessa tarkoitetusta siirrosta sekä eläketurvakeskuksen kustannuksista vastaavat eläkelaitokset yhdessä työntekijäin eläkelain mukaista toimintaa harjoittavien eläkelaitosten kanssa, niin kuin on säädetty työntekijäin eläkelain 12 §:n 1 momentin 4 ja 5 kohdassa; sekä

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä heinäkuuta 1990.

3.

Laki**yrittäjien eläkelain 10 §:n muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

muutetaan 14 päivänä heinäkuuta 1969 annetun yrittäjien eläkelain (468/69) 10 §:n 2 momentti, sellaisena kuin se on 16 päivänä joulukuuta 1977 annetussa laissa (970/77), näin kuuluvaksi:

10 §

Eläkelaitokset vastaavat tämän lain mukaisista eläkkeistä ja muista etuuksista 1 momentin mukaisten vakuutusmaksurahastojensa suhteessa. Vakuutusmaksurahastoja määrättäessä ei kuitenkaan oteta huomioon niitä maksamatta jääneitä vakuutusmaksuja, jotka on jätetty ulosottoimin perittäviksi tai valvottu kon-

kurssissa. Jos näin määrätty vakuutusmaksurahasto ei riitä edellä tarkoitettuihin eläkkeisiin ja muihin etuuksiin, valtio suorittaa puuttuvan osan. Valtion tulee, sen mukaan kuin asetuksella tarkemmin säädetään, suorittaa kunakin vuotena ennakkona määrä, joka vastaa valtion osuutena suoritettavaksi arvioitua määrää.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä heinäkuuta 1990. Tätä lakia sovelletaan ensimmäisen kerran määrättäessä eläkelaitosten osuutta

tämän lain mukaisista eläkkeistä ja muista etuuksista vuodelta 1990.

Helsingissä 25 päivänä toukokuuta 1990

Tasavallan Presidentti
MAUNO KOIVISTO

Ministeri *Tuulikki Hämäläinen*

1.

Laki**työntekijäin eläkelain 12 §:n muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

muutetaan 8 päivänä heinäkuuta 1961 annetun työntekijäin eläkelain (395/61) 12 §:n 1 momentin 1 ja 4 kohta, sellaisina kuin ne ovat, 1 momentin 1 kohta 16 päivänä joulukuuta 1966 annetussa laissa (639/66) ja 4 kohta 26 päivänä toukokuuta 1989 annetussa laissa (475/89), näin kuuluviksi:

*Voimssa oleva laki**Eläkkeistä aiheutuvan vastuun ja kulujen jakaantuminen*

12 §

Eläkelaitosten keskinäinen vastuu eläkkeistä määräytyy ja eläkkeistä eläkelaitoksille aiheutuvat kulut jaetaan eläkelaitosten kesken, mikäli eläkelaitokset eivät ole toisin sopineet, seuraavasti:

1) vanhuuseläkkeestä työntekijälle, joka 1 päivänä heinäkuuta 1962 ei ollut täyttänyt 50 vuotta, siltä osin kuin se perustuu palvelusajanaan ennen sitä kalenterivuotta, jona työntekijä täyttää 55 vuotta, on kukin eläkelaitos vastuussa määrästä, joka vastaa sosiaaliministeriön vahvistamien yleisten perusteiden mukaan eläkkeen myöntämistä edeltävältä ajalta laitokselle suoritettavia eläkevakuutusmaksuja tai laskettavaa eläkevastuuta;

4) muista vanhuus-, työkyvyttömyys-, työtömyys- ja perhe-eläkkeistä, lukuun ottamatta lyhytaikaisissa työsuhteissa olevien työntekijäin eläkelain 9 §:n 1 momentin 2 kohdan mukaisesti maksettavaa määrää, samoin kuin eläkkeiden niistä osista, jotka ylittävät 1—3 kohdan mukaiset määrät, osa-aikaeläkkeestä sekä maksujen tai rahastojen laskuperusteiden yleisestä muutoksesta johtuvista kustannuksista ja lyhytaikaisissa työsuhteissa olevien työn-

*Ehdotus**Eläkkeistä aiheutuvan vastuun ja kulujen jakaantuminen*

12 §

Eläkelaitosten keskinäinen vastuu eläkkeistä määräytyy ja eläkkeistä eläkelaitoksille aiheutuvat kulut jaetaan eläkelaitosten kesken, mikäli eläkelaitokset eivät ole toisin sopineet, seuraavasti:

1) vanhuuseläkkeestä työntekijälle, joka 1 päivänä heinäkuuta 1962 ei ollut täyttänyt 50 vuotta, siltä osin kuin se perustuu palvelusajanaan ennen sitä kalenterivuotta, jona työntekijä täyttää 55 vuotta, on kukin eläkelaitos vastuussa määrästä, joka vastaa *sosiaali- ja terveystieteiden ministeriön* vahvistamien yleisten perusteiden mukaan eläkkeen myöntämistä edeltävältä ajalta laitokselle suoritettavia eläkevakuutusmaksuja tai laskettavaa eläkevastuuta; lisäksi eläkelaitos on vastuussa siitä eläkkeen määrästä, joka *sosiaali- ja terveystieteiden ministeriön vahvistamien perusteiden mukaan on erikseen siirretty eläkelaitoksen vastuulla olevaan eläkkeen osaan tämän osan arvon säilyvyyden tukemiseksi*;

4) muista vanhuus-, työkyvyttömyys-, työtömyys- ja perhe-eläkkeistä, lukuun ottamatta lyhytaikaisissa työsuhteissa olevien työntekijäin eläkelain 9 §:n 1 momentin 2 kohdan mukaisesti maksettavaa määrää, samoin kuin eläkkeiden niistä osista, jotka ylittävät 1—3 kohdan mukaiset määrät, osa-aikaeläkkeestä sekä maksujen tai rahastojen laskuperusteiden yleisestä muutoksesta ja 1 kohdan viimeisessä lauseessa tarkoitettusta siirrosta johtuvista kus-

Voimassa oleva laki

tekijäin eläkelain 9 §:n 1 momentin 3 kohdassa tarkoitettua sanottuun lakiin perustuvan eläketurvan aiheuttamien kulujen osuudesta vastaavat eläkelaitokset yhteisesti sosiaali- ja terveysministeriön eri kululajeja varten antamien perusteiden mukaisesti; sekä

Ehdotus

tannuksista ja lyhytaikaisissa työsuhteissa olevien työntekijäin eläkelain 9 §:n 1 momentin 3 kohdassa tarkoitettua sanottuun lakiin perustuvan eläketurvan aiheuttamien kulujen osuudesta vastaavat eläkelaitokset yhteisesti sosiaali- ja terveysministeriön eri kululajeja varten antamien perusteiden mukaisesti; sekä

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä heinäkuuta 1990.

2.

Laki**lyhytaikaisissa työsuhteissa olevien työntekijäin eläkelain 9 §:n muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

muutetaan 9 päivänä helmikuuta 1962 annetun lyhytaikaisissa työsuhteissa olevien työntekijäin eläkelain (134/62) 9 §:n 1 momentin 1 ja 3 kohta, sellaisina kuin ne ovat, 1 momentin 1 kohta 20 päivänä syyskuuta 1974 annetussa laissa (750/74) ja 3 kohta 26 päivänä toukokuuta 1989 annetussa laissa (476/89), näin kuuluviksi:

Voimassa oleva laki

9 §

Tässä laissa säädetystä eläketurvasta vastaavat 2 §:ssä tarkoitettut eläkelaitokset, sikäli kuin ne eivät ole toisin sopineet, seuraavasti:

1) vanhuuseläkkeestä työntekijälle, joka 1 päivänä heinäkuuta 1962 ei ollut täyttänyt 50 vuotta, siltä osin kuin se perustuu ennen sitä kalenterivuotta ansaittuihin palkkoihin, jona työntekijä täyttää 55 vuotta, on kukin eläkelaitos vastuussa määrästä, joka vastaa sosiaali- ja terveysministeriön vahvistamien yleisten perusteiden mukaan laskettua eläkevastuuta;

Ehdotus

9 §

Tässä laissa säädetystä eläketurvasta vastaavat 2 §:ssä tarkoitettut eläkelaitokset, sikäli kuin ne eivät ole toisin sopineet, seuraavasti:

1) vanhuuseläkkeestä työntekijälle, joka 1 päivänä heinäkuuta 1962 ei ollut täyttänyt 50 vuotta, siltä osin kuin se perustuu ennen sitä kalenterivuotta ansaittuihin palkkoihin, jona työntekijä täyttää 55 vuotta, on kukin eläkelaitos vastuussa määrästä, joka vastaa sosiaali- ja terveysministeriön vahvistamien yleisten perusteiden mukaan laskettua eläkevastuuta; lisäksi eläkelaitos on vastuussa siitä eläkkeen määrästä, joka sosiaali- ja terveysministeriön vahvistamien perusteiden mukaan on erikseen siirretty eläkelaitoksen vastuulla olevaan eläkkeen osaan tämän osan arvon säilyvyyden tukemiseksi;

3) muista vanhuus-, työkyvyttömyys-, työtömyys- ja perhe-eläkkeistä, lukuun ottamatta työntekijäin eläkelain 12 §:n 1 momentin 2 kohdan mukaisesti maksettavaa määrää, samoin kuin eläkkeen osista, jotka ylittävät 1 ja 2 kohdassa mainitut määrät, osa-aikaeläkkees-

3) muista vanhuus-, työkyvyttömyys-, työtömyys- ja perhe-eläkkeistä, lukuun ottamatta työntekijäin eläkelain 12 §:n 1 momentin 2 kohdan mukaisesti maksettavaa määrää, samoin kuin eläkkeen osista, jotka ylittävät 1 ja 2 kohdassa mainitut määrät, osa-aikaeläkkees-

Voimassa oleva laki

tä sekä työntekijäin eläkelain perusteella maksettavista vastaavista vähimmäiseläketurvan mukaisista eläkkeistä ja eläkkeen osista sekä eläketurvakeskuksen kustannuksista vastaavat eläkelaitokset yhdessä työntekijäin eläkelain mukaista toimintaa harjoittavien eläkelaitosten kanssa, niin kuin on säädetty työntekijäin eläkelain 12 §:n 1 momentin 4 ja 5 kohdassa; sekä

Ehdotus

tä sekä työntekijäin eläkelain perusteella maksettavista vastaavista vähimmäiseläketurvan mukaisista eläkkeistä ja eläkkeen osista ja 1 kohdan viimeisessä lauseessa tarkoitetusta siirrostä sekä eläketurvakeskuksen kustannuksista vastaavat eläkelaitokset yhdessä työntekijäin eläkelain mukaista toimintaa harjoittavien eläkelaitosten kanssa, niin kuin on säädetty työntekijäin eläkelain 12 §:n 1 momentin 4 ja 5 kohdassa; sekä

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä heinäkuuta 1990.

3.

Laki yrittäjien eläkelain 10 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

muutetaan 14 päivänä heinäkuuta 1969 annetun yrittäjien eläkelain (468/69) 10 §:n 2 momentti, sellaisena kuin se on 16 päivänä joulukuuta 1977 annetussa laissa (970/77), näin kuuluvaksi:

*Voimassa oleva laki**Ehdotus*

10 §

Eläkelaitokset vastaavat tämän lain mukaisista eläkkeistä ja muista etuuksista 1 momentissa tarkoitettujen vakuutusmaksurahastojensa suhteessa. Jos vakuutusmaksurahasto ei tähän riitä, suorittaa valtiio puuttuvan osan. Vakuutusmaksurahaston riittävyttä määrättäessä ei oteta huomioon niitä maksamatta jääneitä vakuutusmaksuja, jotka on jätetty ulosottotoimin perittäviksi tai valvottu konkurssissa. Valtion tulee, sen mukaan kuin asetuksella tarkemmin säädetään, suorittaa kunakin vuotena ennakkona määrä, joka vastaa valtion osuutena suoritettavaksi arvioitua määrää.

Eläkelaitokset vastaavat tämän lain mukaisista eläkkeistä ja muista etuuksista 1 momentin mukaisten vakuutusmaksurahastojensa suhteessa. *Vakuutusmaksurahastoja* määrättäessä ei *kuitenkaan* oteta huomioon niitä maksamatta jääneitä vakuutusmaksuja, jotka on jätetty ulosottotoimin perittäviksi tai valvottu konkurssissa. Jos *näin määrätty* vakuutusmaksurahasto ei riitä *edellä tarkoitettuihin eläkkeisiin ja muihin etuuksiin*, valtio suorittaa puuttuvan osan. Valtion tulee, sen mukaan kuin asetuksella tarkemmin säädetään, suorittaa kunakin vuotena ennakkona määrä, joka vastaa valtion osuutena suoritettavaksi arvioitua määrää.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä heinäkuuta 1990. Tätä lakia sovelletaan ensimmäisen kerran määrättäessä eläkelaitosten osuutta tämän lain mukaisista eläkkeistä ja muista etuuksista vuodelta 1990.